

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Martyň Kűchlerové, Ph.D. a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: [redacted], IČO: [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]
zastoupený advokátkou [redacted]. K [redacted] M [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]

proti
žalovanému: [redacted]
sídlem [redacted], [redacted]

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. května 2021, č. j. [redacted]
[redacted],

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu [redacted] kraje ze dne 3. května 2021, č. j. [redacted], se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11 228 Kč, a to do 10 dnů ode dne právní moci rozsudku, k rukám zástupkyně žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. K žádosti žalobce vydal Městský úřad [redacted] dne 13. 9. 2018 rozhodnutí č. j. [redacted], kterým zamítl žádost žalobce o dodatečné povolení změny dočasné stavby (dále jen „Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“). Rozhodnutím žalovaného ze dne 3.

5. 2021, č. j. [REDACTED], bylo odvolání žalobce proti specifikovanému Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zamítnuto a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
2. Předmětem řízení před správním orgánem prvního stupně byla žádost žalobce o dodatečné povolení změny dočasné stavby: Novostavba doprovodné zemědělské stavby k čp. [REDACTED] ([REDACTED]) na pozemku p. p. č. [REDACTED] dle KN (oddělením pozemku p. p. č. [REDACTED] dle KN) (dále jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“).

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadá rozhodnutí žalovaného, konkrétně tedy rozhodnutí Krajského úřadu [REDACTED] kraje ze dne 3. 5. 2021, č. j. [REDACTED], respektive jeho prostřednictvím ve smyslu § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro uvedené rozhodnutí závazný podkladový akt, konkrétně závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí České republiky (dále jen „MŽP“), jako nadřízeného dotčeného orgánu, kterým bylo dle § 149 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), potvrzeno nesouhlasné závazné stanovisko Správy Krkonošského národního parku ze dne 12. 6. 2017, sp. zn. [REDACTED]. Posledně uváděné stanovisko bylo vydáno dle § 44 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů; dotčený orgán v něm vyjádřil nesouhlas s dodatečným povolením Stavby.
4. Žalobce v žalobě uvedl v podstatě dva žalobní body, nicméně druhý ze žalobních bodů dále konkrétněji rozváděl v dílčích žalobních tvrzeních.
5. **Prvním žalobním bodem** žalobce spíše obecněji napadal i závazné stanovisko Správy Krkonošského národního parku (dále jen „KRNAP“ a „Závazné stanovisko KRNAP“) ze dne 12. 6. 2017, sp. zn. [REDACTED]. K tomuto uvedl, že při jeho vydání dotčený orgán přesáhl své kompetence, neboť se zabýval skutečnostmi, které nesouvisely s posuzováním vlivů na životní prostředí a krajinný ráz.
6. **Druhým žalobním bodem** žalobce napadal, právě prostřednictvím rozhodnutí žalovaného závazné stanovisko (označené jako „sdělení“) nadřízeného dotčeného orgánu, konkrétně tedy MŽP, ze dne 31. 3. 2021, sp. zn. [REDACTED] (dále jen „Stanovisko MŽP“).
7. Žalobce uvedl, že nesouhlasí s hodnocením MŽP (a na to navazujícím rozhodnutím žalovaného), neboť ve Stanovisku MŽP jsou pouze převzaty závěry ze Závazného stanoviska KRNAP, a to bez vypořádání žalobcových námitek vznesených v odvolání.
8. Žalobce navrhoval ve věci místní šetření, MŽP následně pouze konstatovalo, že jsou mu poměry v dané oblasti známy z jeho činnosti. Dále žalobce namítal, že se Stanovisko MŽP nevypořádalo s žalobcem předloženou studií Hodnocení vlivu výstavby rozšíření doprovodné zemědělské stavby na krajinný ráz v předmětné lokalitě ze dne 8. 3. 2019, která dospívá k závěru, že Stavba nenarušuje krajinný ráz, jak je uvedeno v závazných stanoviscích. Závazná stanoviska, zejména tedy Závazné stanovisko KRNAP, které je následně potvrzováno Stanoviskem MŽP, vychází z Hodnocení zpracovaného v letech 2003 – 2005, je tedy neaktuální, místní poměry se v daném místě změnilly například v důsledku porostu stromů a dalších přírodních vlivů.
9. Dále žalobce vyslovil nesouhlas s tvrzením MŽP, že Předmětná stavba, která má být dodatečně povolena, je podstatně jiná, než ta původní. To dle názoru žalobce není pravdivé, neboť došlo pouze ke zvětšení rozměrů Stavby a to z 8,4 m na 12,7 m, z 5,5 m na 6 m a z 2,29 m na 3,15 m. Nejde tedy o „podstatně“ jinou stavbu, ale stavbu rozměrově zvětšenou a to v zásadě nepatrně.
10. Dále žalobce uvedl, že se MŽP dostatečně nevypořádalo s hodnocením důležitosti účelu Předmětné stavby, tedy umístěním skladu hasičské techniky ve vztahu k požární bezpečnosti

v dané lokalitě. Závěrem žalobce poukázal, že dne 9. 3. 2021 bylo vydáno souhlasné stanovisko – souhlas s vynětím pozemku, na kterém se nachází Předmětná stavba ze zemědělského půdního fondu, proč je tedy jiné stanovisko stejného dotčeného orgánu nesouhlasné? Žalobce namítl nesoulad rozhodování, respektive vydávání stanovisek dotčeným orgánem KRNAP v tomto směru.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

11. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Stručně zrekapituloval dosavadní procesní vývoj věci a dále zdůraznil, že stavební úřady obou stupňů disponují odbornou znalostí pouze na úseku stavebního zákona. Zbylou škálu odborných kompetencí představují dotčené orgány, které stavební úřad doplňují a zauímají zvláštní postavení. Zmíněná pomoc se projevuje zejména ve formě závazných stanovisek, jimiž se dotčené orgány vyjadřují k umístění a povolení stavby do území. Stavební úřad je jejich stanovisky vázán (§ 4 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, a § 149 odst. 1 správního řádu), neboť sám nedisponuje působností a odbornou kompetencí v oblastech veřejné správy, které zastupují dotčené orgány státní správy. Stavební úřad plní v tomto ohledu roli „koordinátora“ a jeho úlohou je zajistit soulad mezi jednotlivými stanovisky.
12. Na základě těchto zásad tedy žalovanému nezbylo, než nesouhlasné závazné stanovisko v odvolacím řízení respektovat a podané odvolání žalobce zamítnout. Odvolací orgán není kompetentní k posuzování závazných stanovisek a vyhodnocení otázek s nimi spojených, tedy ani k vypořádání námitek na úseku ochrany přírody a krajiny. V tomto směru byl vázán dotčeným orgánem příslušným k vydání závazného stanoviska, tedy KRNAP a MŽP, jakožto jeho nadřízeného orgánu.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního s. ř. s., vycházející přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalovaný s takovým postupem souhlasil výslovně, žalobce potom postupem podle § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s.
14. Z předloženého správního spisu vyplynulo ve vztahu k nyní projednávané věci následující:

Skutkový stav

15. Žalobce podal dne 15. 9. 2016 žádost o dodatečné povolení změny dočasné stavby – Novostavby doprovodné zemědělské stavby k č. p. ■■■ na p. p. č. ■■■ provedené v rozporu s územním rozhodnutím a stavebním povolením ze dne 24. 11. 2015 sp. zn. ■■■.
16. K žádosti žalobce rozhodl Městský úřad ■■■, jako stavební úřad rozhodující v prvním stupni dne 13. 9. 2018, pod sp. zn. ■■■, tak, že žádost o dodatečné povolení změny dočasné stavby zamítl. To vše s odkazem na § 149 odst. 3 správního řádu z důvodu vydání závazného stanoviska Správy Krkonošského národního parku ze dne 12. 6. 2017, sp. zn. ■■■, dle § 44 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, ve kterém dotčený orgán nesouhlasí s dodatečným povolením stavby.
17. Proti specifikovanému rozhodnutí stavebního úřadu rozhodujícímu v prvním stupni podal žalobce dne 26. 9. 2018 včasné odvolání. V odvolání žalobce (tehdy v pozici odvolatele) napadal závěry Závazného stanoviska KRNAP ze dne 12. 6. 2017, sp. zn. ■■■, stran jeho zákonnosti a věcné správnosti. Dále žalobce svým podáním ze dne 13.

11. 2018 podané odvolání doplnil. V doplnění odvolání žalobce poukázal zejména na skutečnost, že Správa Krkonošského národního parku vydala dne 31. 10. 2018 pod sp. zn. [REDACTED] rozhodnutí, kterým povolila svěřeneckému fondu [REDACTED] výjimku ze zákazu – na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí umísťovat, povolovat nebo provádět stavby a ze zákazu ve zvláště chráněných územích na území národních parků mimo zastavěná území obcí a zastavitelné plochy obcí odstraňovat svrchní vrstvu půdy nebo provádět terénní úpravy. K uvedenému závěru bylo dne 10. 12. 2018 vydáno rovněž souhlasné závazné stanovisko KRNAP. Odvolání žalobce doplnil i podáním ze dne 11. 3. 2019, ve kterém předložil k jeho žádosti zpracovanou studii – Hodnocení vlivu výstavby rozšíření doprovodné zemědělské stavby na krajinný ráz v předmětné lokalitě ze dne 8. 3. 2019 vypracovanou [REDACTED]. P. [REDACTED] K. [REDACTED], [REDACTED]. Z této odborné studie předložené žalobcem plyne, že Předmětná stavba je v souladu s krajinným rázem.
18. Žalovaný jako správní orgán druhého stupně zaslal dne 31. 10. 2016 MŽP jako nadřízenému orgánu dotčeného orgánu KRNAP žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. Žalovaný uvedl, že předmětem odvolání žalobce ze dne 26. 9. 2018 je nesouhlas s obsahem závazného stanoviska Správy Krkonošského národního parku ze dne 12. 6. 2017, sp. zn. [REDACTED], na základě čehož byla zamítnuta žádost žalobce o dodatečné povolení změny dočasné stavby. MŽP se tehdy v rozporu se zákonem odmítlo zabývat odvolacími námitkami žalobce. Žalovanému tedy nezbylo než - s ohledem na obsah nesouhlasného Závazného stanoviska KRNAP ze dne 12. 6. 2017, sp. zn. [REDACTED] – odvolání žalobce zamítnout a rozhodnutí Městského úřadu [REDACTED] ze dne 13. 9. 2018, sp. zn. [REDACTED], potvrdit.
19. Výše uvedený postup MŽP byl následně k žalobě žalobce krajským soudem vyhodnocen jako nezákonný a rozsudkem Krajského soudu v [REDACTED] ze dne 12. 1. 2021, č. j. [REDACTED], který nabyl právní moci dne 22. 1. 2021, bylo rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2019, č. j. [REDACTED], zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení. V rámci závazného právního závěru krajský soud žalovaného zavázal k tomu, nechť opětovně předloží odvolání, včetně jeho doplnění, nadřízenému dotčenému orgánu k postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu, tedy k vypořádání odvolacích námitek žalobce směřujících do Závazného stanoviska KRNAP, k jeho změně či potvrzení.
20. Závazné stanovisko KRNAP, jak již bylo uvedeno výše, bylo potvrzeno Stanoviskem nadřízeného dotčeného orgánu MŽP. Žalovaný tak opětovně, tentokrát s odkazem na Závazné stanovisko KRNAP ve znění jeho potvrzujícího Stanoviska MŽP, žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

Právní hodnocení

21. Pokud jde o samotné právní hodnocení věci, krajský soud nejprve připomíná, že je povolán nepřímou i k přezkumu závazného stanoviska jako podkladového (závazného) aktu pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí, neboť dle § 75 odst. 2 s. ř. s. se vztahuje na tzv. úkony předběžné povahy nebo podkladové úkony, jejichž samostatný soudní přezkum není možný [k tomu srov. § 70 a) a § 70 b) s. ř. s.].
22. Podkladový úkon nenaplnuje znaky rozhodnutí podle § 65 odst. 1 s. ř. s., proto jej nelze napadnout samostatnou žalobou. Současně ale musí představovat závazný podklad žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu a žalobce musí jeho přezkum výslovně požadovat. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2007, č. j. 4 As 37/2005 – 83, publ. pod č. 1324/2007 Sb. NSS platí, že předpokladem soudního přezkumu je, aby: 1) existoval subsumovaný akt (správní akt podmiňující vydání, resp. obsah finálního správního aktu), 2) finální správní akt byl ve správním soudnictví napaden projednatelnou žalobou, 3) nezákonnost subsumovaného správního aktu byla v žalobě namítnuta, 4) nejednalo se o takový

subsumovaný správní akt, jímž by byl vázán i soud, 5) nebylo možno subsumovaný akt napadnout ve správním soudnictví samostatnou žalobou.

23. Z výše uváděného rozsudku Nejvyššího správního soudu tedy plyne závěr, že: „*Považovala-li právní úprava, popř. ustálená judikatura, určitý typ správních aktů za akty subsumované a nová právní úprava, popř. změna v judikatuře, je považuje za akty řetězíci se (popř. za akty zcela samostatné), musí soud ve správním soudnictví k žalobní námitce takový akt přezkoumat podle § 75 odst. 2 s. ř. s., pokud by opačný postup vycházející ze striktního výkladu procesního předpisu znamenal, že za takové intertemporální situace by tento akt nebylo možno v konkrétním případě přezkoumat vůbec (ani samostatně, ani v rámci přezkumu aktu finálního), tj. vedl by z hlediska tohoto aktu k odeprání přístupu k soudu. Ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s. umožňuje soudům ve správním soudnictví přezkoumávat zákonnost subsumovaných správních aktů; toto ustanovení však nezakládá pravomoc správních soudů takové akty zrušovat. Měla-li zjištěná nezákonnost subsumovaného aktu vliv na zákonnost žalobou napadeného aktu finálního, zruší soud tento finální akt a s nezákonností subsumovaného aktu se vypořádá v odůvodnění svého rozsudku.“*
24. Konkrétně potom ve vztahu k závazným stanoviskům dospěla judikatura k závěru, že: „*Závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu z roku 2004 nejsou rozhodnutím ve smyslu § 67 správního řádu ani § 65 s. ř. s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší nebo závazně neurčují práva nebo povinnosti. Soudní přezkum jejich obsahu je v souladu s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod umožněn až v rámci konečného rozhodnutí dle § 75 odst. 2 s. ř. s.*“ (k tomu srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009 – 133, publ. pod č. 2423/2011 Sb. NSS).
25. S ohledem na výše uvedené je tedy krajský soud povolán i k přezkumu subsumovaných závazných aktů, v nyní projednávaném případě tedy závazných stanovisek vydaných orgány ochrany přírody a krajiny.
26. **Prvním žalobním bodem** žalobce velice vágně a bez bližšího určení napadal i Závazné stanovisko KRNAP, neuvedl však v čem konkrétně a jak mělo v tomto stanovisku dojít k překročení jeho kompetencí. I ve vztahu k této žalobní námitce předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. června 2005, 5 č. j. 7 Afs XC/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. července 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42 (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
27. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí, respektive jeho podkladovému závaznému aktu, vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. srpna 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78, který zastal názor že: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vybovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat její. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“
28. Závazné stanovisko KRNAP hodnotilo Předmětnou stavbu stran kompetencí dotčeného orgánu svěřených mu zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění

pozdějších předpisů. Konkrétní překročení kompetencí dotčeného orgánu žalobce v žalobě netvrdil a krajský soud neshledal žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti.

29. **Druhým žalobním bodem** žalobce napadal závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu, tedy závazné Stanovisko MŽP.
30. Vzhledem ke znění tohoto žalobního bodu a jeho dílčích žalobních tvrzení, jak jsou již popsána výše, se krajský soud nejprve zaměřil na to, zda je Stanovisko MŽP, ze kterého vychází žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, přezkoumatelné. Žalobce totiž v rámci odvolacího řízení vznesl řadu námitek, se kterými se měl nadřízený dotčený orgán vypořádat. Krajský soud vycházel z premisy, že pouze v případě, že rozhodnutí (jeho závazný podklad) bude shledáno přezkoumatelným, je možné zabývat se otázkou případných pochybností o aplikované zákonné úpravě. Soud totiž zkoumá vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů i nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost z úřední povinnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 – 73, publ. pod č. 1546/2008 Sb. NSS).
31. V této souvislosti je zcela zásadní poukázat na ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, které stanovuje správnímu orgánu povinnost řádně odůvodnit své rozhodnutí a vyjádřit právní názor k předmětné otázce jednoznačným a srozumitelným způsobem. Pakliže správní orgán dostojí předestřeným požadavkům, nemůže závěr o nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí pro nedostatek důvodů obstát (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2007, č. j. 7 As 34/2006 – 76). Šlo by tak o ni za situace, kdy se správní orgán ve svém rozhodnutí řádně nevypořádá se všemi námitkami účastníků řízení, případně rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. 2 As 37/2006). Institut nepřezkoumatelnosti rozhodnutí míří ze své podstaty na nejzávažnější pochybení správních orgánů, kdy rozhodnutí trpí takovými nedostatky, jež neumožňují seznat obsah napadeného rozhodnutí nebo jeho důvody, tedy věcně ho přezkoumat. To znamená, že se správní orgány v řízení například nezabývaly všemi skutečnostmi rozhodnými pro vydání rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75).
32. Uvedené závěry je nutné analogicky vztáhnout rovněž na Stanovisko MŽP, které bylo dle § 75 odst. 2 s. ř. s. podkladem pro vydání žalobu napadeného rozhodnutí a žalovaný se jím bez dalšího v souladu s § 149 odst. 1 správního řádu řídil.
33. Stanovisko MŽP v zásadě odkazuje na obsah Závazného stanoviska KRNAP, opakuje jeho závěry a poukazuje na to, že Závazné stanovisko KRNAP, respektive jeho závěry, vychází z odborného podkladu Vyhodnocení krajinného rázu na území KRNAP a jeho ochranného pásma zpracovaného v letech 2003 – 2005 zpracovateli ■■■. ■■■. J■■■■ B■■■■ a ■■■. J■■■■ K■■■■.
34. Ve vztahu k námitce žalobce, necht' je provedeno místní šetření, MŽP uvedlo, že jsou mu poměry v dané lokalitě – v návaznosti na uvedený odborný podklad a Závazné stanovisko KRNAP, dobře známy z jeho úřední činnosti.
35. K žalobcem předložené odborné studii Hodnocení vlivu výstavby rozšíření doprovodné zemědělské stavby na krajinný ráz v předmětné lokalitě ze dne 8. 3. 2019 MŽP uvedlo, že s tímto se nemohl vypořádat KRNAP, neboť toto bylo předloženo žalobcem až v odvolacím řízení, MŽP nicméně posoudilo závěry předloženého hodnocení ve vztahu ke zjištění KRNAP. Dále MŽP pouze konstatovalo, že se přiklání k závěrům KRNAP a tyto dále textově přejímá do svého stanoviska.
36. Z výše uvedeného tedy jednoznačně plyne, že Stanovisko MŽP je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Stanoviska dotčených orgánů vycházejí – jak je v nich explicitně uvedeno –

z odborného podkladu zpracovaného v letech 2003 – 2005, tedy více jak 15 let staré dokumentace. Ze stanoviska MŽP neplyne, proč se toto kloní k závěrům Závazného stanoviska KRNAP (a uvedené studii z let 2003 – 2005) a proč tyto závěry upřednostňuje před žalobcem předloženým podkladem – odborně stejné úrovně z roku 2019. Není tedy zřejmé, jaká je nyní situace na místě, neboť z žalobcem předložené studie plyne, že: „*Objekt doprovodné zemědělské stavby na p. p. č. [REDAKCE], byl z hlediska zásahů do stávajícího krajinného rázu s ohledem na zákonná kritéria dle § 12 zákona č. 114/1992 Sb. v platném znění, vyhodnocen jako akceptovatelný a vliv stavby na krajinný ráz hodnoceného území jako únosný.*“

37. Uvedená studie čítá rozbor dané problematiky na cca 27 stranách, včetně fotodokumentace a seznamu použité literatury, mezi kterou se nadto objevují i podklady zpracované autory původní studie, konkrétně je pracováno s dokumentem označeným jako: B [REDAKCE]. J., K [REDAKCE], J. Vyhodnocení krajinného rázu území Krkonošského národního parku a jeho ochranného pásma – část [REDAKCE] kraj. 2004.
38. Citovaný závěr studie z roku 2019 MŽP nekonfrontuje se svými poznatky a závěry, pouze uvádí, že vychází ze studie z let 2003 – 2005, ztotožňuje se se závěry Závazného stanoviska KRNAP a situace na místě je mu dobře známa. Z uvedeného Stanoviska MŽP tak není zřejmé, proč došlo k potvrzení Závazného stanoviska KRNAP a jak vlastně byly vypořádány – věcně – odvolací námitky žalobce, konkrétně ty směřující do neaktuálnosti podkladového aktu a zpochybňující dotčenými orgány popisovanou situaci (např. pohledovou) na místě samém.
39. Soudu nezbyvá, než konstatovat, že Stanovisko MŽP je ve smyslu § 149 správního řádu nedostatečné, neboť neobsahuje jednoznačnou a srozumitelnou argumentaci vyvracející námitky žalobce, a proto nemůže být dostatečným podkladem pro rozhodnutí žalovaného o těchto námitkách. Jak již bylo uvedeno shora, krajský soud přezkoumává závazná stanoviska dotčených orgánů a k nim vydaná potvrzující či měnící závazná stanoviska nadřízených orgánů až v řízení o žalobě proti konečnému rozhodnutí (zde rozhodnutí o dodatečném povolení stavby). Zjistí-li soud podstatnou vadu závazného stanoviska dotčeného či nadřízeného orgánu, nemůže udělat nic jiného, než napadené rozhodnutí zrušit, ač si je vědom, že žalovaný sám nemohl doplnit či změnit vadný či nedostatečný akt odborného orgánu „vlastními silami“. Úkolem žalovaného je pak zajistit, aby i odborné otázky, k jejichž řešení není sám příslušný, byly řádně vypořádány. Žalovaný měl požádat MŽP o doplnění a o bližší zdůvodnění potvrzujícího závazného stanoviska.
40. S ohledem na výše uvedené proto krajskému soudu nezbylo, než žalobě vyhovět a v souladu s § 78 odst. 1 s. ř. s. žalobou napadené rozhodnutí zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení dle § 78 odst. 4 s. ř. s.
41. V dalším řízení tak žalovanému nezbyde, než věc předložit k opětovnému posouzení nadřízenému dotčenému orgánu, který ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu si nejprve vymezí z jednotlivých podání žalobce, jak jsou popsána výše, veškeré odvolací námitky žalobce a tyto následně procesně či věcně – dle jejich charakteru – vypořádá. Povinností nadřízeného dotčeného orgánu je vypořádat se se všemi námitkami, které žalobce uplatnil v odvolacím řízení (ve vztahu k Závaznému stanovisku KRNAP), tj. případně i s těmi, které žalobce vznesl ve všech svých podáních, jak jsou specifikována výše, a to i v případě, pokud by byly vzneseny v rozporu se zásadou koncentrace řízení (k tomu srov. např. rozsudek [REDAKCE] soudu v [REDAKCE] ze dne 10. 6. 2021, č. j. [REDAKCE]).
42. Krajský soud na tomto místě nemůže předjímat výsledek tohoto postupu nadřízeného dotčeného orgánu. Pokud se k posouzení věci nabízí více listin (podkladů pro rozhodnutí/stanovisko) je nezbytné se jimi zabývat a tyto hodnotit nejprve každou z nich jednotlivě a poté i ve vzájemných souvislostech, nadřízený dotčený orgán je totiž povinen při postupu dle § 149 odst. 7 správního řádu (v aktuálním znění) postupovat obdobně jako správní

orgán v odvolacím řízení, tj. dle § 89 odst. 2 správního řádu (k tomu srov. rozsudek [REDACTED] soudu ze dne 4. 9. 2019, č. j. [REDACTED]).

V. Náhrada nákladů řízení

43. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že procesně plně úspěšný žalobce má proti žalovanému nárok na náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč. Náklady řízení tvoří soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Žalobce k výzvě soudu na soudním poplatku uhradil celkem částku 4 000 Kč Krajský soud však žalobci částku 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žalobci nepřiznal, neboť v tomto dílčím návrhu žalobce nebyl úspěšný a krajský soud žalobě odkladný účinek nepřiznal, konkrétně usnesením ze dne 29. 6. 2021, č. j. 30 A 47/2021 – 87. Dále odměna advokáta dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (3 100 Kč za jeden úkon právní služby) ve výši 6 200 Kč (tj. za dva úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby). Dále náhradu nákladů řízení představuje paušální náhrada hotových výdajů zástupce žalobce ve výši 2 x 300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem dva účelně vynaložené výdaje zástupce žalobce, tj. 600 Kč. Náklady soudního řízení dále představuje 21 % DPH z odměny a náhrad v celkové výši 1 428 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkově činí částku 11 228 Kč. Výše uvedenou částku je žalovaný povinen zaplatit žalobci v souladu s § 64 s. ř. s. a § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám zástupkyně žalobce. Lhůtu k plnění soud určil podle § 64 s. ř. s. a § 160 odst. 1 věta před středníkem o. s. ř. jako desetidenní.

Poučení:

Protiv tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 30. listopadu 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu